

3
146

Om Th. №4

3

S a n g

til

THORVALDSEN

fra

D. D. L. S.

Kjöbenhavn, 1819.

Trykt hos Hartv. Frid. Popp.

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

13.10.1819

g n s 2
113

THORVALDSEN

”Du Plet af Jord, hvor Livets Stemme
Steg førstegang fra spæde Bryst,
Hvor Himlen gav os at fornemme
De første Glimt af Livets Lyst,
Der hvor vi lærte Moder stamme,
Og første Fied ved hendes Haand,
Der tændtes Gnisten til den Flamme,
Som brænder for vort Födeland.”

”Og naar i Barndoms blide Dage
Til fremmed Egn vi løbe hen,
Med Længsel ilte vi tilbage
Til moderlige Hiem igjen;
Hver Høi, hver Dal som gav os Glæder,
Den blev vor Hierte dyrebar,
Og henrykt Manden seer de Steder,
Hvor han som Barn lykkelig var.”

147

Med Længsel slog Dit varme Hierte
O THORVALD hist paa fremmed Strand,
Du ønskede Dig med kiærlig Smerte
Tilbage til Dit Fædreland.
Den høie Musa bød Dig dvæle,
Den skionne sydlige Natur!
Dog rørt Du ved de snelle Hæle
Gav Vingers Flugt til Din Merkur.

Og rørt Merkur, fordi Du skiankte
Ham Liv igien i kolde Steen,
Paa Dine stille Længsler tænkte
Og rørte Dig med Tryllegreen;
Da ilte Du med Held, saa saare
Mod Norden atter, frisk og glad,
Og THORVALD! nu Du fælder Taare
Ved Synet af Din Axelstad!

Og festlig nu sig her forsamle
De Kunstens Venner i Dit Ly!
Du finder Faae kun af de Gamle,
Men trofast elske Dig de Nye.
Her, hvor tilforn man saae den unge
Beskedne Kunstner ved sit Bord,
Modtag her Tak af hver en Tunge,
Fordi Du vorden er saa stor!